

der var for tjenestens virksomhed, besluttede justitsministeren prompte, at der skulle iværksættes en uvildig undersøgelse af, om der er begået ulovligheder eller ej, og hvem der i givet fald har ansvaret herfor. Det er simpelt hen enhver regerings og justitsministers forpligtelse.

Samtidig fremgår det af lovforslaget, at undersøgelseskommissionen kan anmode særlig sagkyndige om bistand til brug for undersøgelsen. Det vil sige, at der som led i undersøgelsen på undersøgelseskommissionens foranledning kan iværksættes en historisk undersøgelse, gerne tilbage til 1945, men en historisk undersøgelse kan ikke træde i stedet for en undersøgelse med henblik på placering af det retlige ansvar. Det kan være et vigtigt og nyttigt supplement.

Som det er blevet sagt af den højeste ekspertise på området, så vil PET-sagen aldrig blive klarlagt til bunds, hvis den kommende undersøgelse alene overlades til historikere. Det er nødvendigt at fastholde det juridiske sigte, nemlig at afklare, om der er begået ulovligheder.

Endelig fastholder Socialdemokratiet i spørgsmålet om Forsvarets Efterretningstjeneste, at nu må den iværksatte auditørundersøgelse afsluttes, så man kan konstatere, hvad de eventuelle problemer består i, og så må man derefter tage stilling til, hvad der så skal ske. Skulle der være mistanke om, at FE har handlet i modstrid med lovgivningen eller overtrådt retningslinjer, vil det selvfølgelig blive undersøgt. Det må være den rigtige vej at gå. Retlige undersøgelser kan i et retssamfund som det danske ikke baseres alene på mistanker.

Socialdemokratiets linje har hele tiden været klar. Vi har hele tiden været tilhængere af en undersøgelse, hvis grundlaget herfor var til stede, og det er vi fortsat. Jeg kan så blot konstatere, at hvis man gentager de samme synspunkter igen og igen, så ender de til sidst med at blive en nyhed.

Socialdemokratiet kan således støtte justitsministerens lovforslag, men vi er naturligvis åbne over for en drøftelse af mulige forbedringer og præciseringer.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt bare her ved indledningen af debatten kvittere for, at den socialdemokratiske ordfører siger, at Socialdemokratiet er åben over for ændringsforslag og dermed en ændring af forslaget. Det synes vi er en god ting,

og som det er fremgået af pressen, så har vi nogle helt konkrete forslag til, hvor man kunne lave nogle ændringer.

Jeg forstår på den socialdemokratiske ordfører, at det er en invitation til, at vi så for første gang gennemfører en drøftelse af, om vi kan blive enige om noget. Så det synes jeg er et godt udgangspunkt for debatten, og det vil jeg godt starte med at sige tak for.

Så vil jeg derudover spørge den socialdemokratiske ordfører: Hvorfor er Socialdemokratiet så optaget af at få placeret et retligt ansvar? Når man læser lovtæksten, er det jo fuldstændig klart, at tingene på en række områder vil være forældede, og der vil derfor ikke kunne placeres noget retligt ansvar. Hvorfor er man så så optaget af, at det retlige ansvar inden for de seneste år skal placeres, når vi i øvrigt snakker om en undersøgelse, der går 30-40-50 år tilbage i tiden?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil da gerne kvittere for hr. Søren Søndergaards meget positive bemærkninger om, at jeg skulle have sagt, at vi er villige til at diskutere sagen. Jeg var lige ved at sige, at det er jo derfor, det hedder et parlament. Det er jo sådan, at for at man kan gennemføre forslag, så bliver man her i Folketinget nødt til at have sådan ca. 90 mandater. Det er vi sådan set ret klar over, og derfor deltager vi gerne i diskussionen, uden at vi dermed har sagt, hvordan og hvorledes de 90 mandater eller mere skal skrues sammen. Anderledes kan det jo ikke være.

Hvorfor er det så vigtigt at placere et retligt ansvar? Jamen det er jo præcis det, det hele handler om. Hvis det er sådan, at en regering skal leve op til sit ansvar som regering, så bliver den nødt til at undersøge det her med henblik på, at der sker en klarlæggelse af, hvem der er ansvarlig.

Det er også sådan, at fremtrædende folk, eksperter i det her spørgsmål, professor Jens Peter Christensen, i den høring, som Information holdt sidste torsdag, jo netop slog fast, at hvis det er sådan, at det ikke skal ende med, at det ender i en undersøgelse af alting og dermed ingenting, så bliver man nødt til at præcisere, hvad grundlaget er for undersøgelsen.

Og grundlaget er her en klarlæggelse af, hvem der har ansvaret for det, og derefter må man så konstatere, om der skal konstitueres et eller andet ansvar i forhold til personer.